

VERKOSSA KIPUNOI

Taimi ry 2023

NUMERO 4

TÄSSÄ NUMEROSSA

01 RUSKARISTEILY

02 HAASTATTELUSSA
TOUKO

04 TAIMIN ESITTELY-
VIDEO

05 SYYSKOKOUSKUTSU

06 HÄMEENLINNA

08 KANNANOTTO

10 SYYSNÄYTTELY

15 JANNIN HARKKA

17 PIIPAHDUS
TURUSSA

TAIMIN RUSKARISTEILY PYHÄJÄRVELLÄ MELKEIN MYRSKYSSÄ

Teksti: Ritva

” Koe Pyhäjärvi unohtumattomassa syysruskassa. Brunssia sävyttää syyskauden makujen maailma. Kulinaristinen elämys, jossa kohtaavat kaunis Järvi-Suomi ja herkullinen ruoka.”

Ja mehän lähdimme kokemaan. Iloinen 31 hengen porukka suuntasi Taimin järjestämälle reissulle sinä kaikkein myrskyisimpänä lokakuun lauantaina. Epäilimme jo vahvasti, että tuli rantabrunssi, mutta Pyhäjärvi yllätti. Ei nyt ihan tyyntä ollut, mutta hyvin kulki laiva ja herkulliset brunssin tarjoilut pysyivät sekä lautasilla että vatsaissa.

Näkymät katosivat aika ajoin höyrystyneiden ikkunoiden ja vesisadepisaroiden taakse. Sekään ei haitannut, koska näkymät olivat samat meno- ja tulomatkalla. Maisemiakin siis ehdittiin ja saatiin ihailla riittävästi.

Laukontorin satamaan palasi kahden tunnin brunssiristeilyn jälkeen tyytyväisiä ja iloisia matkalaisia. Sadetakit tiukasti ympärille ja varjot auki poistuimme sen myrskyn alta, joka tuli kuin tulikin. Kivasti brunssin jälkeen. Kiitos kaikille mukana olleille!

Touko pärjää ongelmista huolimatta

Teksti Ritva

Kuvat Markus

”Minulla ei ole mitään hätää tässä elämässä”

Touko käy usean kerran viikossa Taimin kohtaamispaikassa ja osallistuu myös muuhun toimintaan. Touko tuli Taimille viitisen vuotta sitten, tykästyi ja jäi.

Mun mielestä oli suhteellisen helppoa tulla tänne. Aika pian sai seuraakin täällä kävijöistä, hän kertoo.

Hän kokee, että on löytänyt Taimista ystäviä. Ja tästä on tullut hänen vakipaikkansa:

- Me käydään aina välillä syömässäkin yhdessä tuossa läheisessä pizzeriassa. Ei varmaan tulisi yksin mentyä, hän toteaa. En oikeastaan nykyään käy niin paljon muualla. Yhdessäolo on kaikista parasta täällä Taimissa.

- Olen tuossa kohtaamispaikassa aika paljon koneella. Ja välillä jutellaan. Torstaisin käyn hävikkiruokaryhmässä. Osallistun myös bingoon, se on mukava juttu. Käyn myös vertaistukiryhmässä.

Touko kokee ryhmässä käymisen hyväksi:

- On kiva, kun siellä saa puhua kaikesta. Tykkään kuunnella toisten juttuja ja kertoa omia. Koen myös tulevani kuulluksi siellä. Se ryhmä antaa aika paljon vertaistukea minulle. Saan purkaa omia ajatuksiaan siellä ja aina on mukavaa jutella muiden ihmisten kanssa. Ihan kaikkia asioita ei ole helppo puhua tuolla yleisesti, mutta ryhmässä se on helpompaa.

Sairastaminen ei ole lannistanut

Touko sai vuonna 2000 psykoosin.

- Ennen sitä psykoosia aloin kuulla ääniä. Sitten tottelin väkisin ääntä enkä itse hallinnut jäseniäni ollenkaan. Ne vaan heilui niin kuin ääni käski, en voinut sille mitään, hän muistelee.

- Sain hyvin apua ja tuli paremmat ajat, Touko kiittelee.

Nykyään hänellä käy tukena kotihoito. Kotihoidosta hänen luonaan käydään kaksi kertaa päivässä:

- Sieltä käydään vielä myöhään illalla ennen nukkumaan menoa auttamassa tuon uniapnealaitteen kanssa, Touko kertoo.

Toukolla todettiin jokin aika sitten imusolmukesyöpä:

- Menin lääkäriin, kun kurkussa tuntui koko ajan siltä kuin siellä olisi sellainen mansikan kara. Sitä sitten tutkittiin ja löydettiin se syöpä, hän toteaa rauhallisesti.

Touko on peruspostitiivinen ja uskoo, että lääkärit hoitavat hänet kyllä:

- Minulla ei ole mitään hätää tässä elämässä, hän hymyilee ja jatkaa:

- Sairautta en edes huomaa. Minulla ei ole kovin pahoja oireita, niin en ole osannut sitä niin pelätäkään.

Kortittakin voi harrastaa autoja – isoja ja pieniä

- Sain veljeltäni joululahjaksi auton, Touko ilmoittaa ja naurahtaa sitten heti perään, että näin vaikei hänellä ole ajokorttiakaan.

- Pesen ja vahaan sitä. Monet mun kaverit ajaa sillä ja kускаilee mua. Yksi mun kaveri laittaa erityisesti noita vanhoja autoja ja olen ollut siinä mukana. Tuttua puuhaa mulle siis jo aiemmin. Se on tosi kivaa ajanvietettä.

Touko myös kerää autojen pienoismalleja:

- Semmoisia metallisia. Minulla on niitä noin 70. Ne on ihan katselua varten. Mulla on vähän semmoinen intohimo noihin pienoismalliautoihin, hän kertoo.

- Ja taitaa mun rahatkin niihin välillä mennä. Mulla on pari kalliimpaakin sellaista, noin sadan euron arvoisia.

Touko pitää myös urheilusta:

- Katsojana. Olen penkkiurheilija ja erityisesti tykkään jääkiekosta. Suosikkijoukkoni on Ilves, vaikka välillä on täällä Taimissakin parempi olla sanomatta sitä, hän naureskelee pilke silmäkulmassaan.

Taimin esittelyvideolla oli kiva olla mukana

Anna ja Jouni ovat mukana Taimin mainosvideolla. He kertovat, miten ovat Taimiin tulleet ja mitä he täällä tekevät. Molempien mielestä kokemus oli kiva ja lopputulos hyvä.

Teksti Ritva

Kuvat Markus

Kumpaakaan ei tarvinnut ihan hirveästi maanitella mukaan:

- Ensin tuntui vähän jännitystä, oli perhosia vatsassa. Minulle tämä oli ensimmäinen kerta, kun olin mukana tällaisessa, Anna kertoo.

Jouni on ollut aiemmin, noin 15 vuotta sitten, esittelyvideossa kertomassa kokemuksiaan äänien kuulemisesta. Niinpä häntä mukaan lähteminen ei kummemmin jännittänyt:

- Pieni positiivinen jännityksen tapainen etukäteen saattoi olla, mutta kyllä se tilanteessa laukesi, hän sanoo.

Jouni mietti myös mahdollista leimaantumisen mahdollisuutta, vaikka heti toteaa, ettei hänellä ole sellaisia pelkoja:

- Tiedän, että moni pelkää leimaantumista, jos lähtee esiintymään tällaisessa videossa.

Mutta minä en häpeä. Ei ole mitään syytä hävetä. Ei se, että on mukana mielenterveysyhdistyksen esittelyvideossa ja samalla tunnustaa omat ongelmansa, alenna kenenkään ihmisarvoa, Jouni toteaa ja jatkaa:

- Kyllä minut nimellä löytää googlesta. Mutta ikinä ei ole tullut negatiivista palautetta eikä kadulla ole kukaan huudellut.

- Olen niin sinut itseni kanssa. Kyllä nyt 47-vuotiaana pitää tulla toimeen itsensä kanssa, Jouni vielä painottaa.

Anna myös toteaa, ettei hänelläkään ole mikään ongelma se, että näkyy julkisesti Taimin esittelyvideossa:

- Ne ihmiset, jotka minut tuntevat, tietävät, että käyn täällä. Olen ilomielin mukana tällaisessa. Tämä menee hyvään tarkoitukseen. Jos minun sanani saa jonkun tulemaan mukaan toimintaan, se on tosi hyvä juttu.

Lopputulos on hyvä

Jounin osuus meni ”kerrasta purkkiin”:

- Istuskelin tuolla bändihuoneessa ja pidin parin minuutin monologin ja se oli siinä, Jouni naurahtaa.

Myös Annan osuus meni yhdellä otolla:

- Oli se mielenkiintoista: samaan aikaan oli jännitys ja tarkkailin mielenkiinnolla, että näinkö sitä tehdään oikeasti. Kyllä oli kaikkiaan opettavainen kokemus. Piti seurata, kuinka lähellä se mikki pitikään olla ja kuinka siihen puhua. Samalla katselin, miten niitä valoja asennetaan.

- Lyhyen pätkän takia oli aika paljon kaikenlaista säätöä, Anna toteaa.

Annan mielestä lopputulos oli hyvä:

- Ei se hassummalta näytä, hän hymyilee.

Jouni komppaa:

- Katsokaa video avoimin mielin ja kaikki vaan rohkeasti ovesta sisään. Taimi on tosi kiva paikka!

MIKÄ JUTTU?

Taimin toimintaa esittelevä video kuvattiin syyskuussa 2023 Taimin tiloissa ja Pyynikin pallokentällä. Kiitos kaikille työssä mukana olleille!

Klikkaa tuosta!

HUOMIO!

Syyskokouskutsu

Taimi ry:n sääntömääräinen syyskokous

ma 20.11.2023 klo 17 Taimi ry:n Kohtaamispaikka, Koulukatu 11

Käsitteltävät asiat:

Hallituksen puheenjohtajan valinta kaudelle 2024–2025

Hallituksen jäsenten valinta kaudelle 2024–2025

Toimintasuunnitelma ja Talousarvio vuodelle 2024

Tilintarkastajan ja varatilintarkastajan valinta

Jäsenmaksujen suuruus vuodelle 2024

Muut sääntömääräiset asiat

Tervetuloa!

Taimi ry:n hallitus

Taimi ry

Taimin aikamatka Hämeenlinnaan

Teksti Toni

Kuva Toni

Hämeen keskiaikafestivaalit järjestettiin 18.-20.8.2023. Päätimme Taimilaisten kanssa lähteä perjantai päivän hulinoihin. Bussikuljetus starttasi vanhalta kirkolta perjantaina 18.8. klo 11.

Kokoonnuimme vanhalla kirkolla hyvissä ajoin ennen bussin lähtöä, ja paikalla olikin hyvin odottava ja hyväntuulinen fiilis reissun tiimoilta. Retkelle lähtijöitä oli melkein 50.

Matkaan lähdettiin, kun saimme varmistettua, että kaikki retkelle lähtijät olivat mukana. Matkalle oli varattu hieman karkkia, jotka jaoimmekin pieniksi matkaeväiksi.

Vajaan tunnin matkan aikana puolesta välissä oli Markuksen vetämä keskiaikateemaan perustuva tietovisa, joka meni oikein mukavasti ja nostatti fiilistä entisestään. Kaksi eniten pisteitä saaneita korjasivatkin tietovisan palkintopotit haltuunsa.

Puolen päivän aikoihin saavuimme Hämeenlinnan ytimeen festivaalialueelle, jossa olikin jo paljon ihmisiä keskiaikateemaisissa asuissaan jonottamassa sisälle. Alueelta oli myös mahdollista vuokrata asuja tapahtuman ajaksi, mutta tällä kertaa Taimin porukka sulautui joukkoon siviilivaatteissa.

Heti sisäänkäynnin tuntumassa oli paljon erilaisia myyntikojuja, joissa oli keskiaikaan liittyviä koruja, esineitä sekä käsitöitä. Sisäänkäynnin tuntumaan oli myös rakennettu keskiaikainen mestausmenetelmiä esittelevä rakennelma. Siinä piti tietysti ottaa muutama huumoripitoinen valokuva.

Kojuja oli alueella vieri vieressä suuri määrä. Niitä kiertäessä aika menikin sutjakkaasti tarjontaa ihaillen. Alueella oli myös keskiaika-, viikinki- sekä fantasia -teemaiset leirit, joista alan harrastajat olivat varanneet itsellensä leiripaikan. Leirin asukkailta oli mahdollisuus kysellä keskiaikaisista tavoista ja tutustua autenttiseen leirielämään ruuanlaittoineen ja ajanviettoineen. Yleisön joukossa kohtasi elävöittäjiä, esimerkiksi trubaduureja.

Alueella järjestettiin myös World's Strongest Viking-kilpailu. Siinä maailman vahvimmat miehet kilpailivat maailman vahvimman viikingin tittelistä. Voimamiehiä oli saapunut kilpailuun eri puolelta maailmaa. Paikalle oli rakennettu hyvä katsomo, siitä oli mukava seurata kilpailua.

Festivaalialue oli aivan Hämeenlinnan linnan tuntumassa. Meillä oli myös mahdollisuus käydä kierroksella linnassa ja sinne lähdimmekin voimamieskisojen jälkeen. Omatoimisen kierroksen jälkeen etsimme ruokailupaikkaa. Pieni levähdystauko teki hyvää kiertelyn vastapainoksi. Ruokailualueella oli myös esiintymislava, jossa esiintyi bändejä. Bändejä oli saapunut festivaaleille ulkomaita myöten.

Lopuksi kävimme vielä katsomassa ratsastusnäytöstä sotahevosleirillä. Siellä ratsukot harjoittelivat vapaasti kilpailuratoja ja taitojaan.

Hämeenlinnan reissu oli kyllä todella onnistunut ja ikimuistoinen. Festivaaleilla pääsi toden teolla uppoutumaan keskiaikaiseen tunnelmaan sekä elämäntapoihin. Paluumatkalla oli mukavaa jutella porukalla päivän kokemuksista ja tuntemuksista. Hyvä fiilis ja hyviä muistoja tuntui kaikilla jäävän reissusta. Taimilaiset kiittää!

MARKUKSEN LEGENDAARINEN BUSSIVISA

1. Milloin loppui suomen keskiaika?
2. Minä vuonna pähkinäsaaren rauha solmittiin?
3. Suomen maan nimi ruotsalaisille 1300 ja 1400 luvulla?
4. Kuinka monta pyöveliä suomessa on toiminut suomessa, 200, 20, 80?
5. Lallin tarina piispa henrikin murhasta, totta vai tarua?
6. Keskiajan suomessa kansalaiset oli pääsääntöisesti, Lihan syöjiä, kasvissyöjiä, kalansyöjiä?
7. Nuijasota käytiin talvella 1596, ketkä kaksi osapuolta olivat sodassa keskenään?
8. Kuka johti nuijamiehiä, Jaakko ilkka, Ilkka jaakko, Jaakonpoika?
9. Nuijamiesten kapinan muistomerkki sijaitsee missä pirkkanmaan kunnassa?
10. Kenen ryhmittymän huuto oli Hakkaa Päälle?
11. Kuinka monta vuotta arvioiden mukaan Suomi oli ruotsin vallan alla?
50vuoden haarukalla
12. Suomen vanhin keskiaikainen raha. kolmas nainen, satanainen, kuusnainen?
13. Arvioiden mukaan Suomalainen joi päivässä kuinka paljon olutta?
14. Kuinka monta keskiaikaista linnaa suomessa on?
15. Jos eläisimme nyt keskiajalla, kumpi Tonista ja Markuksesta olisi ritari ja kumpi renki?

1. 1 100-1520 (reformaatio) // 2. 11323, ruotsin ja venäjän välillä // 3. Osterland // 4. 80, tappolivat 3 000, Viimeinen lauantai 1825 // 5. Tarua, Monessa muusselän maassa on samainen tarina käytössä // 6. Kasvissyöjiä, Ilha kuului aateilille // 7. Talonpojat vs. Ruotsin armeija/aateliset // 8. Jaakko Ilkka // 9. Nokka // 10. Hakkapellurit // 11. 6597, Valkea sanaa tarkkaa lukua sillä ei osat suomea eri aikaan. // 12. Kuusnainen // 13. 41 // 14. 26 kpl

Kannanotto Päihde- ja mielenterveysongelmista kärsivien ihmisten lakisääteisten palvelujen toteuttamisesta

Taimi ry on mukana Pirkanmaan päihde- ja mielenterveysjärjestöjen verkostossa. Siihen kuuluu 26 järjestöä. Verkosto päätti ottaa kantaa Pirkanmaan hyvinvointialueen suunnitteluun päihde- ja mielenterveysasiakkaiden asumispalvelujen uudistuksiin. Kannanotto julkaistiin 18.10. Aamulehden mielipidepalstalla. Siihen vastattiin Pirkanmaan hyvinvointialueen (Pirha) puolesta 21.10.

Päihde- ja mielenterveysongelmista kärsivien ihmisten lakisääteiset palvelut eivät toteudu – asumispalveluiden keventäminen lisää palveluvelkaa.

(Aamulehti 18.10.)

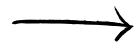
Tämä on Pirkanmaan päihde- ja mielenterveysjärjestöjen verkoston hätähuuto haavoittuvassa asemassa olevien ihmisten ja heidän läheistensä puolesta. Pirkanmaan hyvinvointialue Pirha suunnittelee päihde- ja mielenterveysasiakkaiden asumispalvelujen uudistusta. Tilanteessa, jossa päihde- ja mielenterveysongelmista kärsivien ihmisten ihmisoikeudet ja lakisääteiset palvelut eivät toteudu, apua ei ole saatavilla ja jonot ovat koko Suomen mittakaavassa sietämättömät, Pirkanmaan hyvinvointialue suunnittelee keventävänsä pitkäkestoisia palveluja entisestään.

Pirhan suunnitelmien mukaan ympärivuorokautisia asumispalveluja vähennetään ja painopiste siirtyy kotiin vietäviin palveluihin, yhteisölliseen asumiseen ja ongelmien ennaltaehkäisyyn. Tämä on hyvä suunta heille, joille tämänkaltaiset palvelut riittävät ja joiden ongelmat eivät ole vielä kärjistyneet. Kuten Pirhan psykiatrian ja päihde- ja mielenterveyspalvelujen selvitysryhmän loppuraportti toteaa, tuetun asumisen palvelut ovat joustavasti saatavilla, mutta raskaampiin ja päihteet salliviin asumispalveluihin on vaikea päästä.

Pirkanmaan päihde- ja mielenterveysjärjestöt tukevat päivittäin ihmisiä, jotka eivät ole saaneet apua, joihin heillä on Suomen lain mukaan oikeus. Pelkästään palvelutarpeen arviointiin on useiden kuukausien jono ja tämä arviointi tarvitaan, jotta ihminen saa tarvitsemansa palvelut, esimerkiksi asumispalveluita.

Prosessi voi tällä hetkellä pahimmillaan kestää vuoden, ja tässä ajassa ongelmat jo useimmiten kärjistyvät. Jos palveluasumisen paikkoja vähennetään Pirhan suunnitelmien mukaisesti, tilanne kriisiytyy entisestään ja pahimmillaan riittämättömät palvelut johtavat asunnottomuuden riskin kasvuun.

Päihde- ja mielenterveyspalvelut ovat olleet jo kymmeniä vuosia jatkuvien kiristysten kohteena. Sen hintaa maksamme tänä päivänä ja tulevaisuudessa, jos edes lakisääteiset palvelut eivät toteudu oikea-aikaisesti. Asumispalvelujen heikennyksen sijaiskärsijäksi joutuvat ihmisen itsensä lisäksi myös läheiset, joilla on riskinä luisua itse palvelujen tarvitsijaksi. Omaisia ei voida kuormittaa asumispalvelujen heikennyksillä.

Vuosia kestänyt kaoottinen tilanne päihde- ja mielenterveyspalveluissa on jättänyt valtavan palveluvelan ja ensin palvelut on korjattava ennen kuin niitä voidaan keventää. Korjaaminen voidaan aloittaa muun muassa oikea-aikaisella palvelutarpeen arvioinnilla, oikeanlaisella palvelutasolla sekä omatyöntekijän turvaamisella. Palvelujen kehittäminen ja uudistaminen on tervetullutta, mutta se tulee tehdä ihmisten ääntä kuullen ja keinot eivät voi kasvattaa entisestään raskaampien palvelujen tarvetta ja palveluvajetta.

Päihde- ja mielenterveyden ongelmat koskevat entistä useampaa ihmistä ja niiden hoito on aivan yhtä merkityksellistä kuin somaattisten sairauksien hoito. Päihde- ja mielenterveysasiakkaat nähdään yhteiskunnassamme usein syypäinä omaan tilanteeseensa. He ovat ihmisryhmä, jolla ei ole mahdollisuutta nostaa esiin omia oikeuksiaan, ja jotka kohtaavat yhteiskunnan suunnalta jatkuvaa tuomitsemista ja stigmaa. Tämä on myös ihmisryhmä, joka tulee kokemaan hallituksen kaavailemat leikkaukset kaikista raskaimmin. Toivomme, että tämän taakan lisäksi he eivät joudu kantamaan Pirkan säästöohjelman inhimillisiä kustannuksia.

*Pirkanmaan päihde- ja mielenterveysjärjestöjen verkoston (26 järjestöä) puolesta
Miika Joenperä
puheenjohtaja, Pirkanmaan päihde- ja
mielenterveysjärjestöjen verkosto*

Päihde- ja mielenterveysongelmista kärsivien ihmisten lakisääteiset palvelut eivät toteudu – asumispalveluiden keventäminen lisää palveluvelkaa

(Aamulehti 21.10.)

Järjestöjen palaute on erittäin tarpeellista tilanteessa, jossa palvelujen kehittämistarve on ilmeinen. Pirkanmaalla päihde- ja mielenterveyskuntoutujien asumispalveluille on laadittu kehittämissuunnitelma, joka on hyväksytty aluehallituksessa 9. lokakuuta. Tätä ennen suunnitelmaa on esitelty järjestöille ja sitä on käyty läpi laajasti hyvinvointialueen poliittisissa toimielimissä, vaikuttamistoimielimissä ja myös sisäisesti. Suunnitelmasta on näissä yhteyksissä saatu hyvää palautetta.

Mielenterveys- ja päihdekuntoutujien asumispalvelujen toimintaympäristö on vahvassa murroksessa. Palvelujen kysyntä kasvaa, mutta palvelutarve on muuttunut. Myös kustannukset ovat kasvussa, ja asiakkaiden moninaiset avun ja tuen tarpeet tunnistavasta henkilöstöstä on puutetta. Kunnista hyvinvointialueelle siirtyneet palvelut ovat keskenään erilaisia, ja kokonaiskuva on vasta rakentumassa. Kehittämissuunnitelma ja siinä esitetty palvelurakenteen uudistaminen on keino vastata näihin haasteisiin.

Päätavoitteemme on, että päihde- ja mielenterveysasiakkaat saavat kokonaisvaltaista palvelua oikea-aikaisesti ja yhdenvertaisesti. Erityisesti kehitettävää on siinä, että apua on saatavilla silloin, kun asiakas sitä tarvitsee. Näin ehkäistään myös asumispalveluiden tarvetta. Asiakkaan tarpeiden mukaisilla palveluilla voidaan tukea siirtymistä asumispalveluista kevyempien palvelujen piiriin. Sekä toiminnan että talouden näkökulmasta on välttämätöntä selkeyttää, keventää ja uudistaa palvelu- ja tuotantorakenteita.

Seuraavaksi alamme viedä suunnitelmaa käytäntöön, ja tähän työhön tarvitaan myös järjestöt ja muut yhteistyökumppanit tuomaan mukaan osaamistaan ja myös asiakkaiden näkökulmia. Yleisesti järjestöyhteistyötä vahvistetaan Pirkanmaan hyvinvointialueella loppuvuoden aikana. Perusteilla on järjestöyhteistyöryhmä, joka luo pysyvän rakenteen järjestöjen osallistumiselle hyvinvointialueen palvelujen kehittämiseen.

*Maria Päivänen
sosiaalipalveluiden toimialuejohtaja, Pirkanmaan
hyvinvointialue*

*Tuukka Salkoaho
integraatiojohtaja, Pirkanmaan hyvinvointialue*

Syysnäyttely Taimissa

Teksti Lea
Kuvat Juha & Markus

Haaveita

Taittelen auki monisteita, joita Juha on jakanut ryhmässä. Otsikoina lukee: "Itsemyötätunto", "Ystävät", "Vitkuttelu". Sitten se löytyy, "Haaveiden vietävänä". Kohtaan Haaveeni olen raapustanut: "Kävelisin enemmän luonnossa, saisin parvekkeelle kukkia, olisin sosiaalisempi, saisin maalattua."

On alkukevät. Juha Simolan vetämässä "Keskustelua mielenterveydestä"-ryhmässä keskustellaan haaveista ja niiden toteutuksesta. Epäroiden puhun omasta aiheestani, maalaamisesta

-En oikein jaksaisi maalata siksikään, kun sillä ei ole mitään merkitystä. Kukaan ei näe töitä. Juha tarttuu aiheeseen.

-Täällä Taimissa on pidetty välillä näyttelyitä. Miltä sellainen kuulostaisi?

-No en nyt oikein tiedä, vastaan. Minusta tuntuu, kuin jää olisi pettänyt yhtäkkiä alta.

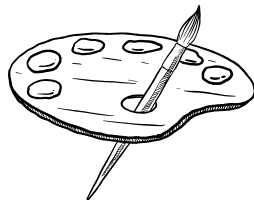
-Voisihan sitä ajatella, vinkaisen avannosta.

-No minäpä kyselen, vastaa Juha.
Huh. Miten tässä näin kävi? Valitin, ettei ole korppua ja yhtäkkiä tarjotaan leipomoa.

Mitä tuli luvattua

Parissa viikossa alkaa tapahtua. Olen lähettänyt Juhalle kuvia töistäni. Juha on kysellyt näyttelystä, ja Perttu Koppinen on löytynyt yhteisnäyttelyyn kaveriksi. Häntäkin jännitän. Entä jos me ei tulla yhtään toimeen? Entä jos en pidäkään hänen töistään? Siinä sitten asettelisin sanojani ja muikistelin. Apua!

Pitkästä aikaa pitäisi tarttua siveltimeen. Mihin siveltimeen? Millä minä viimeksi maalasinkaan? Osaanko enää? Ostan pikkiriikkisen lehtiön ja maalailen siihen lintuja. Linnun laulut täyttävät pääni ja ihailen siipisulkien sävyjä. Nyt muistan, miksi rakastin tätä puuhaa. Mielessäni häällyy kuva voikukkien keskellä nukkuvasta ketusta. Olisi hauska maalata suurempaan kokoon.

Tapaamisia Taimilla

Ensimmäiseen tapaamiseen vien lintuni. Juha ja Perttu kehuvat ja kannustavat. Huh! Sovimme, että näyttely pidetään syksymmällä ja tapaamme viikoittain.

Ihailemme huoneita, joihin työt tulevat. Perttu on tosi mukava ja maalaa niin upeasti, että suuni lokahtaa auki. Hän myös veistää ja soittaa pianoa, valokuvaa ja kuvaa videoita, mitähän vielä? Ei siis mitään hätää. Yhtäkkiä kaikki alkaa vaikuttaa mahdolliselta. Jos en saa mitään aikaan, Pertun työt kantavat yksinkin. Nyt minulla on kannustus ja tuki, ja joku jolle vastata tekemisistä. Herttimaleijaa minusta tulee taiteilija täksi kesäksi!

Vaan pelko vuorottelee viriävän toivon kanssa. Kahvilassa tilitän Pauliina-ystävälle:

- Entäs, jos en kuitenkaan uskalla? Entäs, jos en osaa? Millä minä kehystän työt? Hän tukee ja kannustaa, kuten aina.

Tapaamisessa Juha muistelee, että hänellä on varastossa jotain papereita, ainakin luonnosteluun. Hän sanoo niiden jääneen remontista ja tuo rullan tiistairyhmään.

Odotan maaliroiskeita ja paria kengänjälkeä. Kotona rullasta löytyy useampi, ohut ja erinomaisen hohtavan valkoinen arkki. Voi että! Näihin sopii luonnostella!

En minä osaa, vai osaanko? Hujautan paperille ensimmäisen kettuni. Hei, tähän kulkee. On ihana maalata isolle paperille. Tähdet ja jotkut voikukat ovat vähän räikeitä. Kyselen pojaltani neuvoa:

- Joku tässä ei nyt toimi. Mikähän se on? Onko tuo väri liian lämmin? Näyttääkö se nukkuvalta?

Hän katselee kriittisesti, ja odotan jännittyneenä. Viimein hän antaa tuomionsa.

- Joo, näyttää. Toi violetti on hyvä. Tarvis enemmän syvyysvaikutelmaa. Jalat on hyvät. Tummenna taivasta. Noi kukat tossa ei oikein näytä hyviltä.

- No sitä minäkin. Okei, kokeilen.

Sinistä päälle vaan, tähän on luonnos. Ei maar, tästähän tuli hyvä. Taputtelen itseäni selkään. Mitä jos tämä ei olisikaan luonnos? Jos tekisinkin kaikki työt näille papereille, enkä ostaisi akvarellipaperia tai kehystäisi. Näin ison kehystäminen maksaisi selkänahan ja vuoden perunat. Kehtaisinko?

Mielessä alkaa jo liikkua uusi työ, hiilellä ja pastelliväreillä piirretty tytön hahmo. Niin homma lähtee käyntiin ja etenee. Tapaamme noin viikoittain. Juttelemme kuulumisia, taiteesta ja siitä miten työt sujuvat. Kiirettä pitää, ja aina ei onnistu. Joskus ei ole mitään näyttää toisinaan taas on useampikin. Perttu antaa hyvän vinkin maalata ihan vähän joka päivä. Hänellä työt puhuvat puolestaan. Minä vaan en tahdo saada itseäni sorvin ääreen. Kotityöt tuntuvat tärkeämmiltä. En minä osaa.

Yhtäkkiä onkin kiire

Syksy saapuu, ja näyttely lähestyy. Aletaan lyödä lukkoon päivämääriä. Minulla on vain kolme työtä joihin olen tyytyväinen, mutta kun mietin mennyttä kesää, olen vihdoinkin alkanut maalata ja piirtää vuosien tauon jälkeen.

Koko maailma näyttää erilaiselta, kun katselen sitä maalarin silmin. Autotie kiittää hopeisena nauhana, kerrostalon seinä on beige massa, joka kohoaa sinitaivaan korkeuksiin kellastuviin koivuihin sointuen. Tekisi mieli hyppiä ilosta. Kiirettä pitää. Yhtäkkiä ongelmana ei olekaan maalausinto, vaan se, että aika loppuu.

Aivan viime tingassa, paria päivää ennen näyttelyä, onnistumme saamaan kuvataideryhmän vetäjän, taiteilija Jussi Karhunkorvan mukaan. Hienoa, nyt meitä on kolme! Jussi osaa myös neuvoa ripustamisessa.

Näyttely pystytetään

Ripustuspäivää edeltävänä iltana piirrän vielä syksyn leijailevia lehtiä työhön, jossa tyttö kävelee keltaisten, ilmassa leijuvien läikkien päällä. Häntä seuraa suuri hiilimassa, josta ei tahdo päästä irti, masennus ja pelot.

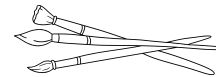
Käpertyvä lehden reuna tulee kirkkaammalla värillä. Vähän paksumpi hiiliviiva varjoksi. Tästä tulee lehmuksen lehti, tuo on pajun. Laitetaanpa vielä pari vihreää koivunlehteä. Tulikohan liian kirkas? Iltayöstä uni piilottelee stressailun ryteikössä. Tippuuko joku tikkailta huomenna? Kärsiikö tapetti? Laitoin töihin paljon fiksatiivia, mutta ehkä töistä jää silti hiilitahroja.

Hyvin jännitetty on puoli työtä, ripustus sujuu kuin tanssi ja kuinka ei sujuisi, kun meillä on niin hyvä joukko: Toni, Juha, Jussi ja Perttu. Kaikille riittää kyllin pöytien siirtelyä, pintojen tyhjennystä, kiipeämistä, poraamista, ripustusta, rautalankojen virittelyä ja suoraksi katsomista ja paikkojen miettimistä. Minäkin häärrään ääntä pitämässä.

Nyt näemme toistemme työtkin oikeasti. Olen kävellä päin seiniä, kun kannamme Pertun töitä esille koska en halua nostaa katsetta kuvista. Myös Jussin maalaukset ovat upeita, kuinkas muuten. Taulun hahmot ilmaantuvat punaruskeasta taustasta, ja yhtäkkiä olen jossain muualla. Eino Leino kuiskaa korvaani "...näki kauhut kaikkialla, haltiat pahat havaitsi, ei hyviä ensinkään."

Pääni on pyörällä. Näin upeaa taidetta ja minun kuvani muiden mukana! Pertun ehdotuksesta laitamme työmme lomittain toistensa kanssa, emme erikseen. Kuvat puhuvat keskenään. Hieno idea.

Avajaispäivä

Näyttelyn avajaispäivä! Aamulla käyn hammaslääkärissä. Hyvä etten nukahda hoitotuoliin, vaikka tehdään juurihoitoa. Ihmisjoukon jännittämiseen verrattuna poran surina on levollista. En pidä juhlista, mutta meillä on näyttely.

Kohtaamispaikassa on rauhaa. Mukavaa jutustelua. Kierrän katsomassa kuvat, ja hyvältä näyttää. Olen niin täpinöissäni. Koska alkaa tapahtua? Jussi ilmaantuu paikalle kuin itse tyyneys. Ai, jännittääkö? Konkaria huvittaa aloittelijan säpinä.

Sitten alkaa tapahtua. Juha ja Ritva tulevat paikalle. Alkaa hujakka kattaus ja esillepano. Perttu tupsahtaa paikalle. Häntä katsoessa olen lukevinani yhteisen ilon, kaikki menneet vuodet kun ollaan yksin maalailtu ja koetettu saada itseämme maalaamaan ja ihmetelty, miksi me tehdään tätä? Näyttely ei ole ensimmäinen meillekään, mutta edellisestä on aikaa.

Tuleeko tänne ketään? Päivä hurajaa pikakelauksella. Yhtäkkiä pidetään puheita. Mitä? Me pidetään puheita! Ihmisiä tulee! He katsovat töitä, rakkaita ja tuntemattomia ihmisiä, ja tuttuja ja vieraampia taimilaisia, vanhempia ja hyvin nuoria ihmisiä.

- Mitä pidit näyttelystä pikkuinen? Ainakin otat hienosti ensi askelia maan päällä.

Juodaan kahvia, puhutaan painavampia ja kevyempiä. Kaikki kehuvat töitä. Yksi pitää eniten yhdestä, toinen toisesta. Kaikille meille löytyy suosijansa. Kaikilla tuntuu olevan myös yhtä kodikasta kuin minulla.

Ihmisiä tulee aivan mittatilauksena juuri oikea määrä. Kerrankin osaan nauttia juhlasta. Perttu soittaa, ja se tekee kaiken juhlavaksi ja iloiseksi. Seinät avartuvat, ja musiikki vie viimeisetkin huolen hivenet.

Keväisten haaveitteni parvekekukat jäivät vähän vähäisiksi ja käveltyä tuli enemmän keskikaupungilla, mutta sosiaalisuutta on riittänyt. Tehtiin näyttely. Nyt on haaveena pitää uudelleen löytynyttä harrastusta yllä.

JUHA, PERTTU, JUSSI, LANCE, PAULIINA JA KAIKKI
TAIMILAISET, KIITOS, ETTÄ TEITTE HAAVEESTA TOTTA

TAIMIN RYHMIÄ TUTUKSI!

KUNTOSALI

MA KLO 12 – 13

Hervannan vapaa-aikakeskus

KE KLO 12 – 13

Ratina

TO KLO 16.30 – 17.30

Tesoman palloiluhalli

TI KLO 14.30 – 16

SALIBANDY

Ratnan stadion, sali 1

PE KLO 16.30 – 18

LENTOPALLO

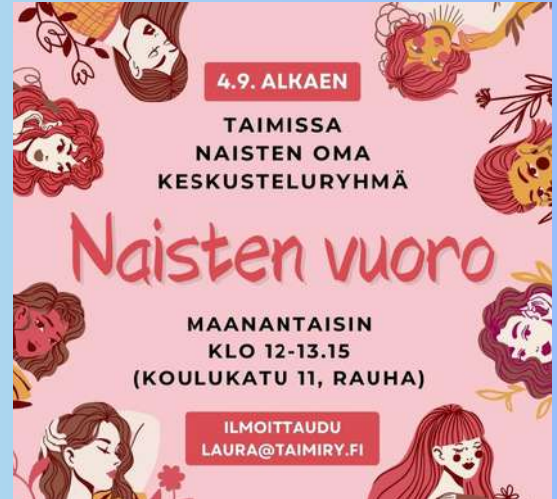
Lyseon lukio

MA KLO 12 – 13.15

NAISTENVUORO

-naisten keskusteluryhmä

TO KLO 11 – 12

HÄVIKKITORSTAI

-Ruokaryhmä

TO KLO 11 – 12

KUNTONYRKKEILY

-Voitto tila

Janni harjoittelee Taimissa!

OLEN JANNI JA OPISKELLEN TURUN AMMATTIKORKEAKOULUSSA SOSIONOMIKSI. OPISKELUPAIKASTA HUOLIMATTA OLEN PALJASJALKAINEN TAMPERELAINEN JA ASUN TAMPEREELLA.

OPINTOJENI OHELLA OPISKELLEN MYÖS RATKAISUKESKEISEKSI LYHYTTERAPEUTIKSI.

TAUSTALTANI OLEN SEKSOLOGI JA TERAPEUTTINEN PARISUHDEOHJAAJA, JA SEURAAVANA ETAPPINA VALMISTUMISENI JÄLKEEN MINUA ODOTTAA SEKSUAALITERAPEUTIN OPINNOT.

VAPAA-AJALLANI HARRASTAN INTOHIMOISESTI HYÖTYKASVIEN VILJELYÄ JA OLENKIN OMAVARAINEN ESIMERKIKSI VALKOSIPULIN SUHTEEN YMPÄRI VUODEN. PUUTARHATÖIDEN LISÄKSI VIIHDYN MYÖS ESIMERKIKSI KLUBIKEIKOILLA, ULKOILEMASSA METSÄSSÄ JA SOHVAN NURKASSA PÖTKÖTTELEMÄSSÄ.

OLEN TUTUSTUNUT TAIMIN TOIMINTAAN JO KEVÄÄLLÄ RUOKARYHMÄN JA JÄRJESTÄMÄNI ESIKASVATUSPAJAN TIIMOILTA, JA TUNTUU HYVÄLTÄ PALATA TAIMIIN NYT ASIAKASTYÖN HARJOITTELUN MERKEISSÄ. LÖYDÄT MINUT TAIMISTA JOKA ARKIPÄIVÄ JOULUKUUN PUOLIVÄLIIN ASTI.

NÄHDÄÄN TAIMISSA!

Pallo-Karhujen juhlat

Tampereen Pallo-Karhut ry (TP-K) on mielenterveyskuntoutujien urheiluseura, jonka Sopimusvuoren asiakkaat ovat perustaneet 10.10.1973. Pallo-Karhut on Suomen ensimmäinen mielenterveyskuntoutujien perustama ja ylläpitämä urheiluseura.

Sopimusvuoren Pirtillä järjestetyissä tilaisuudessa Taimin toiminnanjohtaja Anu puhui muutaman sanan yhdistysten välisestä pitkästä yhteistyöstä liikunnan parissa ja samalla välitti taimilaisten lämpimät onnittelut merkkipäivän johdosta.

Kuvassa osa Pallo-Karhujen hallituksesta sekä jäseniä.

Taimilaiset Turkuses

26.10

Teksti Makus
Kuvat reissussa olijat

Mikä on parasta Turussa?

Moni sanoisi, että tie Tampereelle. Minä sanon että Taimilaiset. Ainakin 26.10, kun lähdimme rohkeasti kohti tuntematonta. Tarkoituksenamme oli käydä Turun keskustassa syömässä, jonka jälkeen suuntasimme kohti Turun linnaa. Kierroksemme oli, *kidutusta, kuolemaa ja kummituksia* ja saimme kunnon pläjäyksen näitä kaikkia kolmea. Linnan karmivat tarinat ja näyttelijät varmistivat, että nukkumaan mennään yövalo päällä.

Reissu osoitti, että Taimilaisten kanssa on aina mukava mennä ja tehdä eri asioita.

Taimi ry
Koulukatu 11 b, 33200
Tampere
p. 045 135 1351
toimisto@taimiry.fi

